

енергия, основаващо се на търсенето на полезна топлинна енергия във вътрешния енергиен пазар и за изменение на Директива 92/42/ЕИО, трябва да се тълкува в смисъл, че приложното му поле не се ограничава единствено до съоръженията за комбинираното производство на енергия, които притежават характеристиките на високоефективни съоръжения по смисъла на тази директива.

2. При настоящото състояние на правото на Съюза, принципът на равно третиране и на недопускане на дискриминация, установен по-специално в членове 20 и 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз, допуска при създаването на национални схеми за подпомагане на комбинираното производство на енергия и на производството на електроенергия чрез възобновяеми енергийни източници, като схемите по член 7 от Директива 2004/8 и член 4 от Директива 2001/77/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 година относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми енергийни източници на вътрешния електроенергиен пазар, държавите членки да предвиждат засилена мярка за подпомагане, като разглежданата в главното производство, от която могат да се ползват всички съоръжения за комбинирано производство на енергия, използващи основно биомаса, с изключение на съоръженията, които използват основно дървесина и/или дървесни отпадъци.

(¹) ОВ С 200, 7.7.2012 г.

Решение на Съда (пети състав) от 19 септември 2013 г. (преюдициално запитване от Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg — Люксембург) — Caisse nationale des prestations familiales/Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

(Съединени дела C-216/12 и C-217/12) (¹)

(Социална сигурност — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Споразумение между Европейската общност и Конфедерация Швейцария — Швейцарски граждани, които пребивават в Швейцария и работят в Люксембург — Предоставяне на обезщетение за родителски отпуск — Понятие за семейно обезщетение)

(2013/С 344/49)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Страни в главното производство

Жалбоподател: Caisse nationale des prestations familiales

Ответници: Fjola Hliddal (C-216/12), Pierre-Louis Bornand (C-217/12)

Предмет

Преюдициално запитване — Cour de cassation (Люксембург) — Тълкуване на член 1, буква ф), подточка i) и член 4, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността (ОВ L 149, стр. 2; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 1, стр. 26.) и на раздел А, точка 1 от приложение II към Споразумението между Европейската общност и нейните държави членки, от една страна, и Швейцарската конфедерация, от друга страна, за свободно движение на хора, сключено на 21 юни 1999 година (ОВ L 114, 2002 г., стр. 6; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 74, стр. 97) — Понятие за семейно обезщетение — Допустимост на национална правна уредба, предвиждаща предоставянето на обезщетение за родителски отпуск — Швейцарски гражданин, който пребивава в Швейцария и работи в Люксембург

Диспозитив

Член 1, буква ф), подточка i) и член 4, параграф 1, буква з) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, изменен и актуализиран с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г. и изменен с Регламент (ЕО) № 1606/98 на Съвета от 29 юни 1998 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че обезщетение за родителски отпуск като предвиденото от люксембургското законодателство представлява семейно обезщетение по смисъла на този регламент.

(¹) ОВ С 235, 4.8.2012 г.

Решение на Съда (трети състав) от 19 септември 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunal de commerce de Bruxelles — Белгия) — Christian van Buggenhout и Ilse van de Mierop, в качеството на синдици на Grontimmo SA/Banque Internationale à Luxembourg

(Дело C-251/12) (¹)

(Съдебно сътрудничество по граждански дела — Регламент (ЕО) № 1346/2000 — Производство по несъстоятелност — Член 24, параграф 1 — Изпълнение на задължение „в полза на длъжника, спрямо когото е образувано производство по несъстоятелност“ — Плащане в полза на кредитор на длъжника)

(2013/С 344/50)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de commerce de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищци: Christian van Buggenhout и Ilse van de Mierop, в качеството на синдици на Grontimmo SA

Отговорник: Banque Internationale à Luxembourg

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal de commerce de Bruxelles — Тълкуване на член 24 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност (ОВ L 160, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 1, стр. 143) — Плащане в полза на кредитор на несъстоятелния длъжник, извършено по искане на последния, без да е налице оповестяване на решението за откриване в друга държава членка на производството по несъстоятелност — Освобождаване от отговорност на добросъвестния пълномощник — Действие по отношение на лицата — Понятие за изпълнение в полза на длъжника, което включва само плащането в полза на несъстоятелния длъжник или плащане в полза и на неговите кредитори

Диспозитив

Член 24, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1346/2000 на Съвета от 29 май 2000 година относно производството по несъстоятелност трябва да се тълкува в смисъл, че плащане в полза на кредитор, осъществено по нареждане на негов длъжник, спрямо когото е образувано производство по несъстоятелност, не попада в приложното поле на тази разпоредба.

(¹) ОВ С 200, 7.7.2012 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 3 октомври 2013 г. (преюдициално запитване от Tribunal Central Administrativo Sul — Португалия) — ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda/Fazenda Pública

(Дело C-282/12) (¹)

(Свободно движение на капитал — Данъчно законодателство — Корпоративен данък — Лихви, плащани от местно дружество върху средства, предоставени в заем от установено в трета държава дружество — Наличие на „специални връзки“ между тези дружества — Режим на декапитализация — Невъзможност за приспадане на лихвите, припадащи се на ситаната за свръхзадлъжнялост част от дълг — Възможност за приспадане в случай че лихвите са платени на местно за националната територия дружество — Данъчна измала и неплащане на данъци — Напълно привидни договорености — Условия на пълна конкуренция — Пропорционалност)

(2013/C 344/51)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Central Administrativo Sul

Страни в главното производство

Жалбоподател: ITEL CAR — Automóveis de Aluguer Lda

Отговорник: Fazenda Pública

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Central Administrativo Sul — Португалия — Тълкуване на членове 63 и 65 ДФЕС — Данъчно законодателство — Корпоративен данък — Възможност за приспадане на лихви по заем — Национална правна уредба, която предвижда възможност за приспадане в случай на свръхзадлъжнялост по отношение на дружество, установено на национална територия, но изключва тази възможност при свръхзадлъжнялост по отношение на дружество, установено в трета държава

Диспозитив

Член 56 ЕО трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба на държава членка, която не предоставя възможност за целите на установяването на облагаемата печалба да се приспадат като данъчни разходи лихвите, които се припадат на ситаната за свръхзадлъжнялост част от дълг и които са платени от местно дружество на установено в трета държава дружество заемодател, с което то има специални връзки, а предоставя възможност да се приспадат такива лихви, платени на местно дружество заемодател, с което дружеството заемополучател има такива връзки, при положение че когато установеното в трета държава дружество няма дялово участие в капитала на местното дружество заемополучател, посочената правна уредба обаче съдържа презумпцията, че цялото задължение на последното дружество е част от договореност с цел да се избегне обичайно дължитият данък, или при положение че посочената правна уредба не предоставя възможност нейният обхват да се определи предварително и достатъчно точно.

(¹) ОВ С 250, 18.8.2012 г.

Решение на Съда (осми състав) от 26 септември 2013 г. (преюдициално запитване от Административен съд — град Варна (България) — „Сребряннъй век“ ЕООД/Директор на Дирекция „Обжалване и управление на изпълнението“ — град Варна при Централно управление на Национална агенция за приходите

(Дело C-283/12) (¹)

(ДДС — Директива 2006/112/ЕО — Член 2, параграф 1, буква в), членове 26, 62 и 63 — Данъчно събитие — Взаилни престации — Възлездни сделки — Данъчна основа на доставка в случай на насрецина престация, състояща се в извършване на услуги — Предоставяне от физическо лице на дружество на правото да използва недвижими имоти и да ги отдава под наем на трети лица срещу извършването на услуги по ремонт и обзавеждане на тези имоти от това дружество)

(2013/C 344/52)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Сребряннъй век“ ЕООД